

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judcătorii - Constantin Alerguș, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatului Hîncu Constantin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Hîncu Constantin XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în satul XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 16.06.2017-17.08.2017;

instanța de apel: 22.09.2017-31.01.2018;

instanța de recurs: 03.05.2018-25.07.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediu Central din 18.08.2017, Hîncu C. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, în perioada ianuarie-martie 2017, Hîncu C., a păstrat în scop de consum personal și fără scop de înstrăinare, substanțe narcotice - marijuană în cantitate de 4,94 gr., depistate în rezultatul perchiziției efectuate la 22.03.2017, la domiciliul acestuia din s. XXXXX, r-nul XXXXX și ridicată din podul casei de lângă ușa de la intrare, în care se aflau droguri sub formă de masă vegetală, de culoare verde, cu miros specific, care conform raportului de expertiză chimică nr. XXXXX din 18.04.2017, marijuană, care se atribuie la substanțele stupefiante și care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora aprobată prin HG RM nr.79 din 23.01.2006, aceste 4,94 gr. de marijuană, constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Hîncu C. să fie condamnat în baza art.217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat, că instanța de fond eronat a considerat, că în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ignorând în acest sens declarațiile martorului Bulgari V., concluziile raportului de expertiză nr. XXXXX din 18.04.2017 și procesul-verbal de percheziție din 22.03.2017, efectuată la domiciliul lui Hîncu C.

Reținând aceste probe *procurorul* a considerat neîntemeiată reîncadrarea acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 217 alin. (2) Cod penal.

avocatul Fetcu A. în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat autorul acestuia a invocat că, la judecarea cauzei nu s-a ținut cont de declarațiile inculpatului, potrivit cărora, acesta a consumat substanțe narcotice mai mult de un an în urmă, și nu cunoaște de unde ar fi masa vegetală depistată în cadrul percheziției.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, apelul părții apărării a fost respins ca nefondat, iar cel declarat de *procuror* a fost admis, fiind dispusă casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Hîncu C. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței referitoare la corpurile delictelor, au fost menținute.

5. Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererile de apel, prin aprecierea suplimentară a probelor prezentate în prima instanță, instanța de apel a reținut, că nu și-au găsit confirmarea temeiurile invocate de acuzare cu privire la reîncadrarea eronată a acțiunilor inculpatului din art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, în art. 217 alin. (2) Cod penal și temeiurile invocate de către partea apărării cu privire la nevinovăția inculpatului în faptele reținute de către prima instanță. Instanța de apel a conchis că, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, instanța de fond corect reîncadrând acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, judecând cauza prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, just a stabilit circumstanțele cauzei, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, încadrând corect acțiunile acestuia în baza normei menționate.

La fel, instanța de apel a considerat, că poziția categorică luată de către inculpat în cadrul judecării apelului și argumentele precum că drogurile depistate la domiciliul său nu-i aparțin, sunt invocate în scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă. Respectiva poziție a inculpatului vine în contradicție cu declarațiile acestuia depuse la urmărirea penală și instanța de fond, potrivit căroră, acesta admite că substanță narcotică depistată a rămas de pe vremurile când încă consuma marijuana.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a concluzionat, că în condițiile speței este oportună aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de amendă, neluând în considerare și neapreciind în mod cuvenit împrejurările cazului și personalitatea inculpatului.

La caz, sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedepse alternative pentru persoane fizice, printre care amenda în mărime de la 400 la 700 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, închisoare de până la 1 an.

Respectiv, instanța de apel a considerat, că instanța de fond, reținând criteriile complementare ce țin de personalitatea inculpatului, de gradul prejudiciabil al faptei comise de către acesta, de circumstanțele comiterii infracțiunii, eronat a apreciat că corectarea, reeducarea inculpatului, precum și restabilirea echității sociale va fi posibilă prin aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de amendă.

În acest context, instanța de apel a reținut, că potrivit revendicării prezente la materialele cauzei (f.d.37-38), în privința lui Hîncu C. a fost clasat procesul penal nr. XXXXX pe art. 179 Cod penal, pe motiv că plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată.

Totodată, prin ordonanța Procuraturii Ungheni din 04.01.2017 a fost dispusă suspendarea condiționată a urmării penale pe cauza penală nr. XXXXX în privința lui Hîncu C. pe un termen de 1 an, ultimul fiind obligat să

nu comită alte infracțiuni. Ulterior, prin ordonanța din 23.11.2017 a fost dispusă reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXX.

Din analiza actelor ce vizează personalitatea inculpatului, instanța de a reținut că, ultimul nu și-a făcut concluzii corespunzătoare din anterioarele încălcări ale legislației penale, a continuat comiterea faptelor infracționale, fiind inoportună stabilirea în privința acestuia a unei pedepse neprivative de libertate, inculpatul urmând a fi izolat de societate în vederea prevenirii săvârșirii altor infracțiuni, la caz fiind evidentă tendința ultimului de a încălca valorile sociale ocrotite de Legea penală.

Totodată, materialele cauzei denotă, că inculpatul la moment nu este angajat în câmpul muncii și nici nu a fost angajat până la comiterea faptei infracționale, fapt ce suplimentar determină inoportunitatea stabilirii unei pedepse sub formă de amendă, după cum a concluzionat instanța de fond.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Fetcu A. în numele inculpatului, care, fără a invoca careva teme de drept din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod penal, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în *pct. 3. al prezentei decizii*.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului depus de avocat menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, dat fiind faptul că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza celor invocate și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea

comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că avocatul Fetcu A., în argumentarea recursului, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea recurentului sunt încălcări procedurale, admise de către instanțele de fond în cadrul examinării cauzei în privința inculpatului, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de avocat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul avocatului cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, instanțele de fond nu au dat o apreciere corectă probelor administrate în cauza respectivă, în particular declarațiilor inculpatului, astfel fiind pronunțate hotărâri ilegale de către instanța de fond și cea de apel, iar inculpatul Hîncu C. a fost greșit condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală, desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept, comise de

instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sânt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, avocatul la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatului Hîncu Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui *Hîncu Constantin* XXXXX, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iulie 2018.

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Constantin Alerguș
Ion Guzun